

ЦИЈЕНА:

За Црну Гору на годину 8 перпера, на по године 4 перпера
За Аустро-Угарску Босну и Херцеговину на годину 12 перпера на по године 6 перпера.
За све остале земље годишње 20 франка у злату, на по године 10 франка у злату.

Претплата се прима само у годишњим и полугодишњим роковима.
Поједини број 20 пара за Црну Гору, — за иностранство 25. пр.

ГЛАС ЦРНОГОРЦА

ЛИСТ ЗА ПОЛИТИКУ И КЊИЖЕВНОСТ

Власник: Државна Штампарија

Издаје суботом

Одговорни уредник: М. Рамадановић

СЛУЖБЕНИ ДИО

МИ
НИКОЛА Iпо милости Божјој
КРАЉ И ГОСПОДАР ЦРНЕ ГОРЕ

На приједлог Нашег Министра Војног, а по саслушању Нашег Министарског Савјета рјешавамо:

да се командант баталиона II. кл. акт. војске командир Нико Т. Мартиновић; командант баталиона резерве Спашке бригаде, командир Стано Марковић; командант баталиона резерве Бјелопавлићске бригаде, командир Милош Радуловић; командант баталиона резерве Вуче-дољске бригаде командир Сава П. Ковачевић; поткомандир Спашког баталиона Лазар Симић; — официри народне војске: Марко Ј. Ђаконовић из баталиона Бјелогорског; Милош Вучинић и Петар Н. Рајковић из баталиона Липерског; Никола Ђ. Николић из баталиона Никшићског; Лука Т. Максимовић из баталиона Требињског; Мрдеља В. Јарић из баталиона Жупског; Микоња К. Ђурић из баталиона Луковског; Перко С. Звицер из баталиона Рудинско-Трепачког; Петар Лалићевић из баталиона Опутно-Рудинског; Петар Ђ. Цицић из баталиона Плавско-Пивске; Вукашин П. Јанковић из баталиона Ровачког; Милосав Р. Ракочевић из баталиона Липовског; Иван Р. Деспотовић из баталиона Колашинског и Милутин Д. Мињић из баталиона Пољског. на основу чл. 4. а у вези са чл. 218. Закона о устројству војске ставе у пензију која им по годинама службе припада, — и справом пошења униформе свога чина.

Наш Министар Војни и Наш Министар Финансија и Грађевина нека изврше овај указ.

Цетиње, 5. априла 1911. г.

НИКОЛА с. р.

Министар Војни,
Бригадир. И. Ђурић с. р.
Министар Финансија и Грађевина
Ф. Јерговић с. р.

МИ
НИКОЛА Iпо милости Божјој
КРАЉ И ГОСПОДАР ЦРНЕ ГОРЕ

На приједлог Нашег министра Војног, а по саслушању Нашег Министарског Савјета рјешили смо и рјешавамо:
да се командир сардар Милош Томовић, на основу чл. 116. а у вези са чл. 218. Закона о устројству војске, стави у пензију која му по годинама службе припада, — и справом пошења униформе свога чина.

Наш Министар Војни и Наш Министар Финансија и Грађевина нека изврше овај указ.

Цетиње, 5. априла 1911. г.

НИКОЛА с. р.

Министар Војни,
Бригадир. И. Ђурић с. р.
Министар Финансија и Грађевина,
Ф. Јерговић с. р.

МИ
НИКОЛА Iпо милости Божјој
КРАЉ И ГОСПОДАР ЦРНЕ ГОРЕ

На приједлог Нашег Министра војног, а на основу чл. 152. Закона о устројству војске преводимо у резерву:

Поткомандире: Команско-Загарачког баталиона Сава Велимировић; Барског баталиона Ива Вретеничић; Љешкопољског баталиона: Ђока Маркуша и Горњоморачког баталиона Мијата Мијатовић;

Официре народне војске: Шпира Парачу, Јована М. Мијушковића и Илију И. Врбицу у баталиону Његушко-Њеклићском; Сава М. Вуковића, Ђура Р. Вуковића и Сава Г. Вујовића у баталиону Чевско-Бјеличком; Ђока Бошковића у баталиону Пјешивачком; Завишу Кековића у баталиону Команско-Загарачком; Радована Андрића у баталиону Цуцком; Милоша В. Мудрену и Риста Рајковића у баталиону Цеклинско-Добарском; Јока С. Дачевића, Ђука Костића, Лабуда Н. Стругара и Михаила Ф. Лонићића у баталиону Цеклинском; Митра Л. Бановића

и Пера Калуђеровића у баталиону Љуботињском; Митра Б. Марковића, Гаврила Пејовића и Илију П. Пејовића у баталиону Љешанском; Петра В. Малевућа у баталиону Селачко-Шестанском; Јока Ускоковића у Баталиону Барском; Крста М. Ђиласа у баталиону Жупском; Села С. Бардића и Села Бр. Јанковића у баталиону Краинском; Риста Прелевића у баталиону Доњо-Кучком; Радивоја Б. Кркељића у баталиону Братоношском; Пера Крстовића у баталиону Зетском; Петра Пустујију и Милоша Крушку у баталиону Требињском; Станка Чизмовића у баталиону Луковском; Јевта Гргура у баталиону Голијском; Ђорђију Б. Копривицу и Ива Ђ. Кнежевића у баталиону Бањском; Зека Тадића у баталиону Жупе-Пивске; Павла М. Караџића у баталиону Шаранско-Језерском; Радована П. Перовића у баталиону Ровачком; Милију Ј. Бојића у баталиону Горњо-Морачком; Вучину Б. Радојевића у баталиону Липовском и Јока Брадића у баталиону Краљском.

Наш Министар Војни нека изврши овај указ.

Цетиње, 5. априла 1911. год.

НИКОЛА с. р.

Министар Војни,
Бригадир. И. Ђурић с. р.

МИ
НИКОЛА Iпо милости Божјој
КРАЉ И ГОСПОДАР ЦРНЕ ГОРЕ

На приједлог нашег Министра војног постављамо:

за вршиоца дужности команданта Васојевићске бригаде, командира Радомира Вешовића, управитеља Васојевићске Области.

Наш Министар војни нека изврши овај указ.

Цетиње, 5. априла 1911. год.

НИКОЛА с. р.

Министар Војни,
Бригадир. И. Ђурић с. р.

МИ
НИКОЛА Iпо милости Божјој
КРАЉ И ГОСПОДАР ЦРНЕ ГОРЕ

На приједлог Нашег Министра војног постављамо:

за команданта Спашког баталиона, артиљеријског команданта Нику Пулевића; за заступника команданта Љешанског баталиона, пјешадијског поручника Марка Радуновића.

Наш Министар војни нека изврши овај указ.

Цетиње, 5. априла 1911. год.

НИКОЛА с. р.

Министар Војни,
Бригадир. И. Ђурић с. р.

НЕСЛУЖБЕНИ ДИО

Државне и дипломатске вјести

— Његово Величанство Краљ Господар сишао је на Ријеку, да код Њеног Величанства Краљице, проведе онамо ускршње празнике.

За споменик Д-р В. Богишићу
бившем црногорском Министру правде

Познато је, да је образован одбор у Цавтату још крајем 1909. године, ради прикупљања прилога за подизање споменика великом покојнику Д-ру Богишићу. Није потреба наглашавати овдје, како у опште заслужује великан Словенског Југа Д-р Богишић, да му се бар тим видним знаком одужимо за његов плодоносни рад. Али је потребно истаћи браћо Црногорцима, да су нарочито они дужни, да узму видног учешћа у остварењу замисли о подизању споменика Богишићу. Ово с тога: што је он на позив Господара Црне Горе Њ. Величанства Краља Николе I. уложио особити дугогодишњи труд на стварање писаног законодавства у Црној Гори и као резултат тога труда било је објелодањење „Општег Имовинског Законика за Црну Гору“. Ово знаменито дјело, поред осталих правничких радова, Богишићу је подигло научни углед у цијелом свијету. Дјело је преведено на свим важнијим европским језицима и сва се стручна критика веома похвално о истом изразила. Између осталих критичара, који о овом дјелу писаше, рекао је добро познати француски Дарест у свом реферату Академији за друштвене и моралне науке, да „ово дјело служи на част како чувеном правнику, који га је створио, тако и владаоцу, који је био његов покровитељ.“ Руски професор Спасовић препоручује као врло корисно имати црногорски законик при руци, кад се буде израђивао грађански законик за Русију. Ово исто рекао је и Дикел за Њемачку; а Д-р Мил. Р. Веснић у свом критичком огледу о Општем Имовинском Законику вели: да Господару Црне Горе не припада мања слава за давање овог закона Црногорцима, од Његове славе добивене Вучедолском битком.

Др. Богишић био је и Министар правде у Црној Гори, а од колике је важности то даје се видјети из ових ријечи једног београдског правног часописа за 1893. год.: „да никад ни у једној југословенској земљи правосудна струка није била у позванијим рукама, на што је данас у Црној Гори; и на овоме има да се захвали како увијекости њеног мудрог Господара, тако и готовости нашег врсног научника.“ Д-р Богишић доста је урадио у црногорском правосудном законодавству и осим Оп. Им. Законика.

Па зар да се Црногорци оглуше при подизању споменика овако заслужном човјеку за Црну Гору, зар да не узму видног учешћа у томе и они сами да не ударе један угаони камен у његовом споменику? Не. Црногорци неће то допустити, него ће похитати да и у овом погледу не изостану иза других родољуба и приложити колико ко може, да би се што прије остварила племенита замисао одбора за подизање споменика д-р Богишића.

Потписани се надају да ће што прије бити у могућности да обрадују одбор за подизање споменика шаљањем знатног прилога из Црне Горе у ту сврху.

У тој нади очекују прилоге, који се могу упућивати на адресу једног од потписника.

Цетиње, 5. априла 1911. год.

Лабуд Гојнић, Ристо Појовић,

Љубо Бакић.

КЊИЖЕВНОСТ, УМЈЕТНОСТ, ПРОСВЈЕТА

XV међународни новинарски конгрес држаће се у Риму, а не у Турину, као што је пројектовано било. Објављен је сљедећи програм: конгрес почиње 3. маја по нов. кал. Тог дана је вече за упознавање на Piazza Colonna у локалним италијанског новинарског друштва. Свечано отварање конгреса биће 4. маја на Капитолијуму, у дворани Хорација и Куријација, у присуству краља и краљице, који за тим примају све чланове конгреса. У подне ручак у интернационалној уметничкој изложби, у вече свечана представа у позоришту Аргентина. 5. маја сједница конгреса са разним рефератима по стручним питањима, по подне примање код министра просвјете, у вече соаре код министра спољних послова. 6. маја сједница конгреса, реферати, по подне garden party што га у Квириналу даје краљ Италије новинарима из цијелог свијета, у вече свечана представа у позоришту Констанци. 7. маја „битка с цвијећем“ у вилу Боргезе, у вече свечани бал у уметничком дому 8. маја излет у Фраскати, ручак у вилу Торлони и излет у Грота Ферата и у друге дворце. 9. маја прије подне сједнице, у вече соаре код председника римске општине на Капитолијуму 10. маја прије подне сједница, по подне завршна сједница, у вече свечани банкет што га даје италијанска штампа. Од 10—20 маја велики излети по Италији са потпуно бесплатним жељезничким картама I. класе, које важе мјесец дана у свима правцима Италије. Око 20. маја састају се конгресисте у Турину по позиву тамошње општине и главног одбора међународне изложбе. За велике свечаности,

које Пјемонтат приређује у Турину страним новинарима, има засебан програм. Чланови конгреса и њихове госпође имају бесплатну возњу по талијанским жељезницама, бесплатне карте за позоришта, музеје, галерије слика, паробродске и трамвајске пруге. Карте важе од 25. априла до 25. маја по нов. кал., а потребно је послати фотографије за исте главином благајнику г. Швајцеру у Берлин. Конгресисте имају бесплатну возњу и на осталим европским жељезницама (сем немачких) и попуст у хотелима. Док је на раније конгресе имао сваки члан оног новинарског удружења, које је примљено у интернационални Савез новинарски у Паризу, (који броји 16.000. чланова новинара из цијелог свијета) те је на ранијим конгресима у Бордоу, Берлину, Лондону, Трсту и т. д. било по 600—1000. конгресиста, — дотле је на овом римском конгресу број конгресиста, строго ограничен на 300. делегата, само оних новинарских удружења, који су у Савезу и на позване чланове. Сем тих 300. делегата, имају приступа још и 50. њихових госпођа. Од словенских новинарских друштава налази се у Савезу само чешко, чији је председник Јосиф Холчек пријавио свој долазак као делегата на римски конгрес. Срба има само три члана у Интернационалном Савезу и неколико Руса и Пољака. Словени су, дакле, најслабије заступљени у Савезу, те према томе немају ни своје засебне секције, ни члана у главној управи. Цијела се Италија спрема да најсвечаније дочека новинаре из цијелог свијета. У том предњаче краљ, влада и италијанска штампа.

Нова свјетлост. Из Париза јављају за сензационално научно откриће. Познати природњак професор Дисо саопштио је Француској Научној академији у оквиру предавања, да је открио нов извор снаге, која свијетли. Научник је изјавио и покушајима доказао, да тајанствена нова свјетлост, продирући кроз људска и животињска тијела, открива унутрашње тјелесне дјелове, и то, у противности према Рентгеновим зрацима, не само коштани систем, него и ткива у тијелу, као и артерије, вене и т. д. подједнако. Глас о томе открићу начинио је велику сензацију међу члановима Француске научне академије, па се чувени физичар Бранли, који за развјат телеграфје без жица има великих заслуга и који је недавно према госпођи Киријевој изабран за члана Француске научне академије, овако изјавио о том новом открићу:

— Помоћу проналаска проф. Дисова видјели смо, како нам је рука наједаред постала провидна. Кости и месо видјели су се у бијелој и црвенкастој боји, а крвни судови у плавичастој боји. То је одиста необичан и готово невјероватан приказ. Проф. Дисо је осим на дјелима људског тијела покушао исто и на организмима живих животиња, па је прочитао писмо, које је било увијено у многоструке, т. зв. непровидне омоте. Дисова на права састоји се из округлог ваљка, који је спојен с електричном струјом. На горњем дијелу ваљка намјесте се предмети, које човјек хоће да испита. За тим се на предмет стави картонска кутија на четири ножица, која је доле отворена, а горе снабђена браном, који искључује свјетлост, а намјести се тако, да посматралац, притиснувши чело на бран, директно може видјети унутрашњост кутије, односно предмет, који је намјештен под њом, а од доле неки до сад још непознат извор свјетлости, појачан електричном струјом слабе јачине, чини, те се предмет може провидјети. Према изјави научника, који су били на тој проби, има употребљена свјетлост необично интензивну снагу, а потиче од једног између тако званих хладних извора свјетлости. Од проф. Дисо-а употребљена свјетлост испуни унутрашњост направе куд и камо изједначије, него зрака ма којег до сад употребљиваног извора свјетлости. Дисо није дао никаква обавијештења о том извору свјетлости и што спада међу „хладне“ изворе свјетлости и што за производњу свјетлости треба сразмјерно веома мало електричне струје, закључују научници, да је Дисово освјетљење тако звано неон-освјетљење, које зрачи из племенитог метала, што га је открио чувени инглески физичар Рамзеј и прозвао га не-

оном и са којим сад у Француској чине ванредно многе експерименте. Да ли је та претпоставка умјесна; то ће показати најближа будућност, јер при великом интересовању, које се у научника изродило према Дисоову открићу, не може то дуго остати тајна.

ДОМАЋЕ ВИЈЕСТИ

Висока одликовања. Његово Императорско Величанство Цар Никола благоизволио је, поводом руско-црногорског трговинског уговора, обдарити: министра предсједника г. Томановића, скупоченом дуванском кутијом од злата украшеном царским монограмом и круном од диоманата; г. Марка Ђукановића, ондашњег предсједника Државног Савјета и Народне Скупштине *првим* степеном ордена Св. Ане; г. Душана Вукотића, ондашњег министра финансија, и г. Слава Рамадановића, начелника мин. ин. дјела, *првим* степеном ордена Св. Станислава; и г. Ф. Јерговића, ондашњег предсједника главне државне контроле, *другим* степеном истог ордена са звијездом.

† СТОЈАН КОВАЧЕВИЋ

У прошлу недјељу преминуо је у Никшићу, чувени јунак и један од вођа херцеговачког устанка Стојан Ковачевић, који је својом храброшћу и пожртвовањем, у борби за „крст часни и слободу златну“ стекао глас у цијелом Српству и на страни, и постао управо легендарна личност у историји Босне и Херцеговине, деветнаестог вијека.

Пок. Стојан Ковачевић родио се у Херцеговини, котару гатачком, селу Срђевићима 1820 године. 1848 год. одметнуо се од Турака, те као арабаша предводио је и дизао чете по Херцеговини све до 1875 год., које се године удружио са вишим бројем Херцеговаца и подигао устанак, који је трајао до 1876 год., када је Црна Гора објавила рат Турској. 1878 год. пошто је закључен мир и Аустрија окупирала Босну и Херцеговину, Стојан са осталим Херцеговцима повратио у своје родно мјесто, где је остао до 1881 год. У мјесецу јуну исте год. поново се одметнуо од Аустрије те дизао чете по Херцеговини до мјесеца децембра 1881 год., а тада је удружен са Херцеговцима као вођа подигао поново устанак, који је трајао до мјесеца октобра 1882. године када је пребјегао у Црну Гору, и стално се настанио у Никшићу. Његово Величанство Краљ Господар благоизволио му је даровати кућу у Никшићу и 15 рала добре земље и одредити му извесну државну помоћ, указивајући му вазда Своју Високу благонаклоност, те га је 1906 године благоизволио одликовати III степеном Данилова реда. Слава му и вјечан помен у народу!

† **Капетан Александар Санчић.** У прошлу сриједу на вече, преминуо је после дугог боловања, пјешадијски капетан Александар Санчић. — Покојник је и као војник и као грађанин уживао добар глас, те је био омиљен међу својим друговима. — Учествовањем у руско-јапанском рату 1907. год. показао се хра-

бар и окретан, те је одликован разним руским орденима.

Смртни остаци покојникова предати су матери земљи јучер у јутро, уз велико саучешће оvd. грађанства. — Спроводи су присуствовали Њег. Кр. Височанство Књаз Петар, г. г. наши министри и великодостојници, аустро-угарски посланик г. барон Гизл, г. г. пуковници Потапов, Егорјев и Колосов и цијели официрски кор, као и чета питомца официрске школе. — Са покојником сена гробу опростио лијепим говором капетан Ђорђе Драговић. Нека је покојнику лака земља, а ожалашћеној породици од Бога утјеха.

Друштвене вијести. Прво црквено пјевачко друштво „Његош“ приређује сутра свој први излет у Подгорици и Никшићу, где ће, уз припомоћ онамошњих пјевачких друштава, дати по један концерт.

Друштво ће најприје присуствовати ускрсњој литургији у оvd. манастирској цркви, а у подне ће са засебним аутомобилима кренути за Подгорицу, те ће на вече држати концерт у просторијама онамошње основне школе, за који је већ упутило позиве. Другог дана из јутра друштво ће пјевати на литургији у подгоричкој цркви, па ће истог дана у подне кренути за Никшић, свртавши најприје у Острог, гдје ће одговарати на вечерњу у манастирској цркви. — У Никшићу ће на вече држати концерт у нарочито спремљеном локалу, а трећег дана ускрса пјеваће на литургији у онамошњој катедрали, па ће се око подне повратити право на Цетиње. — Гости који би желели бити учасници тог излета плаћају на име подвоза за полазак до Никшића и повратак, *перпера* тридесет.

Два српска свјетска путника. На Цетињу су прошлијех дана стигли М. Радојковић и Ст. Жунајевац из Србије, који су ставили себи у задатак да пропутују пјешке свијетом за четири године. — Да би за то имали средстава они у свим мањим варошима приређују по једну представу, те ће тако и овдје приредити другог дана ускрса у кафани Јевта Томића.

Списак приложника за помоћ имигрантима из Ст. Србије и Скендерије. Главном Одбору на Цетиње стигли су даље ови прилози:

Општина Стубичка

Перпера 12: Миња С. Никчевић; — по перпера 10: Мијат Н. Никчевић, Крсто Д. Никчевић, Божо Р. Никчевић, Марко С. Никчевић, Гаврило Б. Стриковић, Новица В. Никчевић, Нико Н. Никчевић, Никола Ј. Никчевић и Благо С. Никчевић; — по перпера 8: Милош С. Никчевић; — по перпера 6: Мијајло М. Никчевић; — по перпера 5: Ђурица Д. Никчевић, Радован Р. Перовић, Бошко М. Никчевић, Новица М. Никчевић, Милутин С. Никчевић, Милосав Б. Никчевић, Никола Ј. Никчевић, Пипо П. Никчевић, Лука М. Никчевић, Петар М. Никчевић, Симо Ђ. Никчевић, Благо Р. Никчевић, Саво Б. Вукотић, Илија С. Перовић, Милосав Р. Перовић, Ђорђевић Г. Стриковић, поп Бошко Р. Никчевић и Саво С. Перовић; — по перпера 4: Радован Р. Никчевић, Радован Н. Никчевић, Шћепан М. Перовић, Павле С. Стриковић и Павле Д. Стриковић; — по перпера 3: Мирчета Б. Никчевић, Бошко К. Никчевић, Горчин Р. Никчевић, Зелен

М. Никчевић, Зубо К. Стриковић, Новак Р. Перовић, Илија М. Перовић, Марко П. Никчевић и Милосав В. Никчевић; — по перпера 2: Милутин П. Никчевић, Милош М. Никчевић, Лазар Р. Никчевић, Радован Г. Никчевић, Мрго М. Никчевић, Ђорђевић М. Никчевић, Туго М. Никчевић, Милосав В. Никчевић, Зелен Ђ. Никчевић, Радоје Ч. Никчевић, Мато Б. Никчевић, Милутин Ј. Никчевић, Лазар С. Никчевић, Шоро Б. Никчевић, Туго М. Никчевић, Ђана Б. Никчевића, Никола Р. Мијушковић, Никола П. Ђурачић, Живко Б. Мијушковић, Ђорђевић Н. Мијушковић, Раде С. Перовић, Драго Ђ. Перовић, Пуро Ј. Перовић, Радоје С. Перовић, Горчин Ђ. Стриковић, Радосав Ј. Стриковић, Видак Р. Перовић, Милосав Ј. Никчевић, Ђуро Р. Никчевић, Марко Ц. Поповић и Ђуро З. Никчевић; — по перпера 1: Јован Ј. Никчевић, Илија П. Никчевић, Раде Т. Никчевић, Митар М. Никчевић, Јован Н. Никчевић, Драгоје Ч. Никчевић, Мирко В. Никчевић, Илија В. Никчевић, миро Б. Никчевић, Радосав М. Никчевић, Миња Б. Никчевић, Јован П. Ђурачић, Милош Ђ. Перовић, Дамјан Ј. Перовић, Мијат М. Стриковић, Марко Г. Стриковић, Станко Ђ. Стриковић, Никола М. Стриковић, Радоје С. Никчевић, Груица Г. Стриковић, Ристо С. Никчевић, Зако В. Никчевић, Милосав Ј. Никчевић и Бајо Ђ. Перовић.

Из уредништва. Скрећемо пажњу читаоцима на данашњи оглас у нашем листу, односно награде од 5000 *перпера*, коју расписује Кр. Министарство унутрашњих дјела ономе, који би припомогао да се уђе у траг крађи поштанских марака. —

ТЕЛЕГРАМИ

Софија, 4 априла. Гешов је држао у Рушчуку програмни говор, у коме се дотакао иностране политике, те је изјавио да је Бугарска заговоратељица мира на Балкану и да жели уздржати пријатељске одношаје са свим државама, а нарочито сусједним.

Тулун, 4. априла. Фалијер праћен од Делкасе-а, стигао је овамо живо акламиран од становништва. Фалијер се са министрима укрцао на оклопачи „Верите“, која се отисла на широко море уз дуготрајне акламације.

Петроград, 5. априла. Противно вијestima распрострањеним у иностранству о болести Сасонова, са надлежног мјеста изјављују, да његово стање не узнемирава.

Цариград, 5. априла. Тургут паша је стигао са једним батаљоном у Сан Ђовани код Медве, гдје ће надзиравати искрцавање трупа.

Париз, 5. априла. Поводом ситуације у Мароку, влада је одлучила да појача трупе у Шаоју, одашљивањем четири батаљона колонијалне војске.

Атина, 5. априла. Обновљени су дипломатски одношаји грчко-румун-

ски, те је за посланика у Букурешту именован Карусос.

Цариград, 6. априла. Сагласно ријешењу министарског савјета, командант експедиције у Арбанији, Шефкет Тургут-паша, издаће проглас, којим ће се малисорима пребјеглим у Црну Гору, оставити рок од три дана за повратак у Арбанију, после којег ће се над онима који се не поврате, закон најстрожије примјенити.

— Транспорт са једним батаљоном редифа из Мале Азије, кренуо је за Сан Ђовани од Медве.

Цариград, 7. априла. Приликом расправе буџета за министарство иностраних дјела, Рифат паша је изјавио, да је порта у пријатељским одношајима са свима велесилама и да жели одржати искрене одношаје са сусједним државама, што зависи и од њих.

Цариград, 8. априла. Једна колона која је стигла у Селцу на граници сјеверно од Црне Горе, заузела је село Груз и покушала да заузме врх од Минче али је била нападнута од усташа. Брдски топови услед снијега нијесу се могли пренијети, те се колона морала повући опет у Грузе. Усташи су напали трупе у повлаћењу код Крупе, али ове нијесу имале никаквих губитака.

Награда од 5000 Перпера

Из депозита поштанских вриједности, у којему су биле смјештене нове јубиларне поштанске марке, украдено је од ових за 220.000 перпера номиналне вриједности, и то:

Од 2 паре 550 листова по 100 ком.:

„ 5 „	200	„	„	„	„
„ 10 „	500	„	„	„	„
„ 15 „	400	„	„	„	„
„ 20 „	500	„	„	„	„
„ 50 „	1500	„	„	„	„
„ 1 перп.	250	„	„	„	„
„ 5 „	200	„	„	„	„

Овим се расписује награда од ПЕТ ХИЉАДА перпера за онога који лупеже прокаже или потписатом одјељењу достави податке, помоћу којих би се истијема ушло у траг.

У сваком случају име дотичног, ако то зажели, задржаће се у тајности.

Из канцеларије управног одјељења Министарства Унутрашњих Дјела, број 3794. Цетиње 7. априла 1911. године.

ЛИСТАК

ЦРНОГОРСKE ЦРТИЦЕ

— Пише: Јос. Д. Конрад —

(Наставак)

Сиједамо за једним столом и одајемо се великолепној позорници и пријатној мисли која наслађује.

Ми људи из великих градова увијек немирни. загонели се за радом, штедило вријеме не на сатове, већ на минуте, али овдје можемо мирно просједјети 2—3 сата и не ми слећи на рад, који нас чека.

Такав здрав утјешавајући мир, таква мирна безбрижност наступна у нама и препорађа ослабљене нерве, тако, да би смо најрадије ту остали заборављени и изгубљени, али срећни и мирни, као на прагу другог и лепшег живота. Сва борба и напрезање које чини велики дио нашега живота, сва злоба и завист, све славољубље пада са нас, а враћа нам се радост и благодат живота, која нас је давно оставила, са свима чаробностима.

А сиједећу ту и мислећи, представљамо, како су ти Црногорци ту срећни и свјежи.

Дијево од нас, гдје се планински вјенац одваја и чини удолину, уз стрму стијену је прилијењена мала кућица. Пред њоме је високо зелено дрвеће, а за њом стог сламе. Опет тражиш пут куда се тамо слази, како је донешен кров те куће, од куда су радне руке допјеле онамо онај стог сламе? Узалуд би рекао човјек, да је то обмана, да

се тамо не може доћи. Али сигурно је да под тим кровом, у хладноћи тог лијеног дрвећа живи данас породица, задовољна са својим сиромаштвом и горда својом народном свијешћу.

Друм је врло жив, особито у овим свечаним данима, сваки минут протути аутомобил, зашкрипи кочија, и чује се новика пролазећег народа.

Ријетко гости одлазе и долазе овуда за Бар. Видимо гдје туд пролази италијански Краљ на аутомобилу којим управља црногорски Престолонаследник, Краљевић Данило, враћајући се из лова са Скадарског Језера; даље видимо гдје пролазе велики руски Књажеви, грчки Престолонаследник и друга отмијена лица.

Једнога дана сједијасмо ту удубљени у премисљању док од један пут трже нас пуцањ пушака; то су црногорски војници, који се враћају својим кућама. Свечаности су свршене и они иду дома. Свукли су нову униформу, и обукли опет своје живописно одјело, само пушке и фишети свједоче, да су вршили војничку дужност. Сваки црногорски војник носи своју пушку сбајонетом код куће. Неко пјешке, неко на коњима, како коме деп дозвољава. Своју велику радост и весеље означају пуцањем из пушака. Серпентинама, које се испод „Белведера“ вијугају, нико од Црногораца не иде, јер ко би чинио толико олуке идући лијепим бијелим путем.

И не хоће се нам никако да идемо са тог мјеста, још дуго и дуго наслађивајући се погледима на Скадарско Језеро, околне плани-

не и удољке. Напокон с дубоким уздахом се опраштамо посљедњи пут с „Белведером“.

Оставили смо тамо многе мирне мисли и много од своје тренутне мирноће али смо понијели крајне успомене и лијепе утиске. Враћајући се на Цетиње зађемо за вијенац, који нам је заклањао сложњени кров па павиљону „Белведера“ и све што смо оданде видјели, али као мала дјеца, повратили смо се опет на траг, да посљедњи пут погледамо њепотом украшену слику и опростимо се са њом.

Још смо сретали на путу војнике, који иду својим кућама. Питају колико је сати док мркну? Одговарамо двије, и запитујемо их колико имају до куће. Пет сати за ваше поге, али за нас 2—2½ павише, одговарају они.

Лаку ноћ желимо вам јунаци. — лаку ноћ! Приближимо се Цетињу, а већ нас стиже народ, који долази из далека на сутрашњи пазар. Пред кућом сријетамо малог Момчила. Али је нешто невесео и блијед, не игра се са осталим дјецом. Шта је с њим? Питамо његову мајку. Момчило је неваљао одговори она.

V.

У то доба кад је у Чешкој било најкишовитије вријеме, у Црној Гори бијаше најљепше. Два, три пута пала је обилата киша, али је опет за кратко весело сунце сијало. У таквим мокрим тренуцима ходали смо по Цетињу, зауставивши се на пазару. Пред отвореним вратима кројачке радионице, гдје се праве живописна народна одијела, посједамо у некој од цетињских кафаница да

«штудирамо народ» како се обично говори, полако пијући одличну црну каву с насладом, пушећи и опрезно пратећи госте, који одлазе и долазе.

Макар да се негурамо напријед, свакако нам је посвећена нарочита пажња. Гости смо Цетиња и Црне Горе, те свако се труди, да нам то докаже.

При свечаностима смо свуда били на прво мјесто, пред нама сваки учтиво уступа, војска нас пропушта на мјеста, куда није дозвољено гомили, па и у кафани нам дају најљепша мјеста.

Човјек у војничкој униформи обраћа пажњу на соколку ознаку на капуту. Пита шта је то, и чим дознаје преставља нам се. То је виши официр и моли за дозволу да нас угости. «Соко» ужива код Црногораца најбољи глас. Чешки јунаци могу се поносити одличним, као кристал чистим значајем, у очима Црногораца. Излет Чешких Соколова у 1906. год. у Црну Гору учинио је много за зближење оба народа. До тога излета знао је о Чешкој само интелигентнији Црногорац, а тај значајни излет учинио је, те о Чешкој знаде не само Цетиње, већ и цијела Црна Гора. Појава наших соколова учинила је неизгладиви утисак и оставила најљепше мисли о нама. Сада, захваљујући нашим соколовима, о Чеху се мисли међу Црногорцима као о човјеку добрих и јуначких особина.

ОБЈАВА

Поштански аутомобили уживају заштити законску у истој мјери као државна својина. Свака штета коју би ко аутомобилима учинио, на колском путу, а које би отежале, или спријечиле возицу бити ће строго по Закону кажњене.

Кола и кари, кад се сретну са аутомобилом, или кад аутомобил иза њих долази, морају чим га опазе, или чују звиждање шоферова, да му одмах учине довољно мјеста за пролазак.

Путници, који прешке иду, као и они који стоку гоне, морају се такођер одмах са стране уклонити. Ко би на коња јахао, пак се сreo с аутомобилом, треба, ако му коњ није свикнут — да с коња сјаше и овога држи кратко за узде.

За штете које би се догодиле услед непажње или невјештине, оних који се са аутомобилима сретну, неће се плаћати никаква оштега. Ко би самовласно на лицу мјеста, аутомобил задржавао и тражио од шофера накнаду за штету, бити ће по Закону строго узет на одговорност.

За тражење оштете, у случајевима кад би шофер био крив, треба се обратити најближој поштанској станици.

Шофери се имају сматрати, као поштански званичници, и као такви уживају законске заштите.

Ко би се при путовању неоправдано противио њиховом примијењивању службених прописа бити ће полицијски кажњен.

Бацањем камењем на аутомобиле, као и просипање крша на колски пут, бити ће кажњено по одредбама кривичног Закона.

Док је аутомобил у ходу, забрањено је строго у њем ускакати, или из њега искакати или се о њему вјешати. Ко би се о ово огријешио бити ће полицијски кажњен; а ако је иступник малолетан одговарат ће родитељи за све последице.

Строго се забрањује примицати се са огњем или свијећама у руци аутомобилу, особито резервоару за бензин.

Ко би се о ово огријешио одговарат ће за све последице.

Број 7731. Из Кан. Министарства Унутрашњих Дјела — Управног Одјељења, 1. априла 1911. год., Цетиње. 1,1

ОБЈАВА

Пошто је ријешењем Госп. Министра Финансија и Грађевина од 7. априла т. г., број 4105. укинута објава Одјељења за Грађевине и Саобраћај од 18. марта т. г., број 546. и тим се одустало од преправке државне куће у Подгорици, која је раније служила за канцеларије Обласног Суда и Пошт.-Телеграф. Станице, иста ће се сагласно поменутом ријешењу са њеним припадностима путем јавне лиценције продавати на дан 29. априла ове год. Лиценција ће се тога дана одржавати у канцеларији Подгоричке Царинарнице од 9—12 сати прије подне и од 2—5 пошље подне.

На дан лиценције дужни су лиценцанти положити на име кауције 2000 перпера у готовом новцу, или у непокретном имању у вриједности од 4000 перпера.

Број 4105. Из канцеларије Административног Одсјека Министарства Финансија и Грађевина, 7. априла 1911., Цетиње. 1,3

ОБЈАВА

Министарство Финансија и Грађевина — Одјељење за Грађевине и Саобраћај, држаће у пењељу 24. ов. мј., у канцеларији Одјељења за Грађевине и Саобраћај јавну лиценцију за преправку зграде овдашње болнице „Данило I.“.

Поднозимач је дужан отпочети рад најдаље 1. маја ов. год., а довршити га до 1. новембра исте године.

Такође подозимач је дужан поднијети гаранцију од 15 на сто у готовом новцу или 30 на сто у непокретним добрима, од вриједности погођеног рада. Гаранција у непокретним добрима има бити таксирана у надлежном капетанском или општинском суду; плаћање такса пада на терет подозимача.

Одјељење задржаје себи право да рад не уступи, ако би понуђене цијене невољне биле.

Остали ближи услови као и план зграде, могу се видјети сваког радног дана у канц. Одјељења за Грађевине за вријеме канцеларијских часова, почињући од 17. ов. мјесеца па до дана лиценције.

Број 710. Из канц. Одјељења за Грађевине и Саобраћај, 7. априла 1911. год., Цетиње. 1,3

ОГЛАС

Велимир Јовов Стојановић (Мијатовић) из Трешњева, Васојевићи, назад три мјесеца и по кренуо је из Србије за Црну Гору, али како се од тога доба о поменутом не зна ништа, то се моли свако ко би што знао о реченом, да изволи што прије обавијестити ово Министарство.

Број 262. Из канцеларије Кр. Министарства Иностранних Дјела, 22. марта 1911. год., на Цетињу. 2,3

Објава

Краљ. Црногорско Поштанско-Телеграфско Одјељење износи на продају лиценцијом заостатак својих поштанских марака издања 1907. год., које је дигнуто из течаја.

Номинална вриједност тих марака износи око 4.800.000 франака.

Моле се купци да се за обавјештења обрате истом Одјељењу најдаље до 1. априла по стар. кал. — 14. априла по нов. кал. 1911. год.

Продаја ће се закључити 7. априла по ст. кал. — 21. априла по нов. кал. 1911. год.

Одјељење задржава себи право да одложи продају у случају, ако би и најповољнија понуда била недовољна.

П. т. број 1862. Из Поштанско-Телеграфског Одјељења — 26. фебруара 1911., на Цетињу.

Avis

La Direction Générale des Postes et des Télégraphes du Monténégro met en vente par adjudication le stock des timbres-poste de l'émission 1907., qui est hors cours.

La valeur faciale de ces timbres est de 4.800.000 francs environ.

Les acheteurs sont priés de s'adresser pour les renseignements à la dite Direction au plus tard jusqu'au 1. avril v. st. — 14. avril n. st. 1911.

La vente sera conclue le 7. avril — 21. avril 1911.

Au cas où l'offre la plus favorable serait considérée comme insuffisante la Direction se réserve le droit d'ajourner la vente.

N° 1862. La Direction Générale des Postes et des Télégraphes — le 26. février 1911., à Cettigné. 6—6

ОБЈАВА

Министарство Финансија и грађевина — Одјељење за Грађевине и Саобраћај — држаће дана 27 марта ов. год. јавну лиценцију за изградњу једне зграде за истражни затвор на Цетињу.

Зграда ће бити на један спрат, дужине метара 39, ширине метара 21.

Спољни зидови биће од камена, грађени са клаком и циментом. Мулегићи, (преграде) шуфити и подови од цимента армираног.

План зграде као и сви ближи услови могу се видјети у канцеларији Одјељења за Грађевине и Саобраћај сваког радног дана за вријеме канцеларијских часова. Рок израде 1. децембра 1911. год.

Поднозимач је дужан предати Одјељењу кауцију од петнајест на сто (15%) у готовом новцу, или тридесет на сто у непокретним добрима (30%). Непокретност има се таксирати у надлежном Капетанском или Општинском Суду.

Одјељење задржаје себи право продужити лиценцију ако би понуђене цијене биле неповољне.

Број 427. — Из канцеларије Одјељења за Грађевине и Саобраћај, 3. марта 1911. год, Цетиње. 4,4

СТЈЕЧАЈ

Краљ. Министарству Унутрашњих Дјела — Одјељењу Народне Привреде — потребан је један хемичар, за анализе.

Ко би желио заузети ово мјесто, нека у што краћем времену поднесе овоме Министарству понуду заједно са својим условима, а уз то и свједоче о теоријској и практичној спреми.

Број 661. Из канцеларије Министарства Унутрашњих Дјела — Одјељења Народне Привреде, — 25. фебруара 1911. год., Цетиње. 3,3

Службени огласи

ОГЛАС

На основу пресуде Краљ. Обл. Суда из Подгорице, од 2. новембра 1905. године, број 2345—IV—1905—552. — Износи се на јавну продају доље описане непокретности оф. Перише Н. Марковића из Стјене, за измир дуга коман. попа Радована Марковића из истог мјеста, — која је процијењена по једно рало 600 перпера.

Продаја ће се извршити у канцеларији потписатог суда.

За продају се одређују три рока: 22. априла, 22. маја и 22. септембра 1911. године.

На првом року непокретност се неће продати испод процијењене вриједности, а на другом хоће и ниже, али не испод $\frac{2}{3}$ процијењене, а на трећем року непокретност ће се уступити понудиоцу највеће цијене у три сата послје подне.

Сваки је лиценцант дужан положити јемство 10% од процијењене вриједности.

Позивају се сви они, који имају какво реално право, као и сви они, који имају право прече купње, да се пријаве суду прије почетка прве продаје.

Опис непокретности:

Од прилике 5 рала ливаде у једном комаду, звано „Јасенови-трн у Дрезги“; граници се: од истока бр. Рама В. Милутиновића и Новака Б. Драгишића ораницом и ливадом, од сјевера Лазара Д. Божовића ливадом, од запада Милована Ј. Блажа П. Милутиновића ливадом и племенским путем, од југа племенским путем.

Број 271 ех 1911.—1905—302.

У Потпењу, 21. марта 1911. године. Краљ. Капетански Суд, капетан М. Вуковић.

ОГЛАС

Јавна продаја непокретности овд. Али Ибраима, извршиће се 26. јула ов. год., у 4 сата после подне.

Вићи оглас у 6. и 10. броју „Гласа Црногорца“ из ове године.

Број 18—VI—1909—85.

У Улцињу, 26. марта 1911.

Општ. Суд Вароши Улциња, судија Машан Вујовић.

ОГЛАС

Јагошу Р. Радојичићу, из Страшевине, нестала је у Буенос-Айресу, Јужној Америци, једна уложена књижица Прве Никшићке Штедионице, књига улога 3., страна 152., у износу перпера 2.487-40.

Стога се позива онај, у чијим би се рукама нашла поменута књижица, да је у року од 30 дана, од данас пријави потписатом суду, у противном случају оглашава се за неважећу.

Број 1762—VI—1911—49.

Никшић, 1. априла 1911. г.

— Краљ. Обласни Суд, —

Предсједник, М. Р. Марковић.

Р. 79, бр. 333, 1,1

ОГЛАС

На основу извршне пресуде Краљ. Обласног Суда са Цетиња од 26. фебруара тек. год., број 1041—IV—1911—135.

Износи се на јавну продају доље описата непокретност Петра Ј. Дрецуна из Љуботиња, за намир дуга Мата Р. Дрецуна из Улциња.

Продаја ће се извршити у канцеларији потписатог суда.

За продају се одређују три рока и то: 1. маја, 1. јуна и 1. октобра 1911. године, у два сата после подне.

На првом року непокретност неће се уступити испод процијењене вриједности, а на другом хоће и ниже, али не испод $\frac{2}{3}$ процијењене вриједности, а на трећем року уступиће се понудиоцу највише цијене.

Сваки је лиценцант дужан положити јемство 10% од процијењене вриједности.

Позивају се сви они, који имају на речну непокретност какво реално право, као и право прече купње, да се пријаве потписатом суду прије прве продаје.

Опис непокретности:

1.) Земља у Чисти Гвозд, земље рала 2; граници са свијех страна међом; процијењена перпера 2000.

2.) Земља и гора у Грабове рунице, земље $\frac{1}{4}$ од рала и горе један листосјек; граници са свијех страна камиваљем и међом; процијењена перпера 400.

3.) Земља у Међаче, $\frac{2}{4}$ од рала; граници од свијех страна оп. путем и међом око исте; процијењена перп. 500.

4.) Земља у Ограду, земље $\frac{1}{4}$ $\frac{1}{8}$ од рала; граници: од истока оп. пут. од југа и запада Ђуро М. Дрецун, од сјевера Андрија Ј. Дрецун; процијењена перп. 300.

5.) Мала Ограда, земље $\frac{1}{8}$ од рала и окос око исте; граници: од истока међом, од југа оп. пут, од запада међом, од сјевера Ђуро М. Дрецун; процијењена перп. 100.

6.) Земља и гора за Вишњицом, земље $\frac{1}{4}$ и горе шест листосјека; граници: од истока оп. пут, од југа Марко И. Поповић, од запада Ђуро Н. Поповић, од сјевера Зеко С. Кнежевић; процијењена перп. 1200.

7.) Гора у Обло брдо, шест листосјека горе; граници: од истока Петро Ј. Дрецун, од југа Лазар С. Дрецун, од запада Поповића главина, од сјевера исти Петро Јовов; процијењена перпера 1000.

8.) Гора у Губаве залазе, горе један листосјек; граници: од истока Петро Филипов, од југа Петро Јовов, од запада и сјевера Саво И. Дрецун; процијењена перп. 200.

9.) Земља у Јабукви-до, у једном комаду рала $\frac{2}{4}$ са окосом око исте; граници: од истока Петро Јовов, од југа Лазар Стеванов, од запада оп. пут, од сјевера Саво И. Дрецун; процијењена перп. 4200.

10.) Кућа под Осмин, тиглом покривена и клаком ограђена, на поду, у којој има дужине 12-30 мет., а ширине 4-60 мет., са обором и кућним правом; процијењена перп. 1600.

Горица имовина процијењена укупно перп. 11.500.

Број 221 — 29—1911.

У Љуботињу, 1. априла 1911. г.

Капетански Суд, капетан ком. Нико Ђ. Кусовац.

Р. 460, бр. 334, 1,1

ОГЛАС

У извршењу наредбе Краљ. Обл. Суда у Подгорици, од 10. октобра 1909. год., број 4052, и од 14. јануара 1911. год., број 266; — са овим се износи на јавну продају доље описата непокретност Николе С. Ивановића из Дољана, за дуг Милана Рогачића и Саво И. Радуквића оба из Подгорице; речена непокретност процијењена је перп. 4500.

Продаја ће се извршити у канцеларији потписатог суда. За продају се одређују три рока и то: 1. маја, 1. јуна и 1. августа 1911. год., у три сахата послје подне; на првом року непокретност се неће уступити испод процијењене вриједности, а на другом року хоће и ниже, али не испод $\frac{2}{3}$ процијењене вриједности, а на трећем року уступиће се понудиоцу највише цијене. Сваки је лиценцант дужан положити 10% од процијењене вриједности. Са овим се позивају сви они, који имају на непокретност какво реално прво, право прече купње, да се пријаве суду прије почетка прве продаје.

Опис непокретности:

Једна кућа двокатна, звано мјесто Пеута, у којој се држи ханска радња, речена кућа је дугачка метара 16, широка 9 $\frac{1}{2}$, у којој се кући налази 4 одјељења, на истој се налази прозора 9 и врата 5-тора, и пред кућом обор; која непокретност граници: од сјевера и запада пут, а од истока и југа Никола Савов својином.

Број 43—27—1911.

У Дољанама, 1. априла 1911. год.

Капетански Суд, кап. Кр. Л. Ивановић.

Р. 220, бр. 332, 1,1

Трговачки огласи

ОБЈАВА. — Сагласно § 5. Трговачког Законика, овим чиним на знање, да водим крчмарску радњу у Пилатовцима под фирмом:

Пилатовци, 28. марта 1911. г.

Р. 25, бр. 337, 1,1 Милица Ј. Комненића

ОБЈАВА. — Сагласно § 5. Трговачког Закона објављујем, да ћу и даље држати ханску и дућанску радњу на Рудницама под фирмом:

Руднице — Пива, 3. априла 1911. год.

Р. 33, бр. 345, 1,1 Никола Николић

ОБЈАВА. — Сагласно § 5. Трговачког Законика објављујем, да држим и да ћу у будуће држати ханску и дућанску радњу у Борковићима под фирмом:

Борковићи, 28. марта 1911. год.

Р. 30, бр. 346, 1,1 Раде Радовић

Приватни огласи

ВЕЛИКА БАНКА

Тражи заступнике и агенте за продају гарантованих и законом дозвољених вредносних папира и лозова.

Велика провизија, а временом и стална плаћа. Понуде се шаљу на С. Хорват, Budapest, Bathory utca 5. П. п. бр. 343, 1,6

ПОЗИВ НА УПИС

Црногорска Банка на Цетињу, пустиће у промет 1000 комада акција III. кола; ко жели да упише нека се обрати што прије Банци, пошто ће се убрзо упис закључити.

Р. 33, бр. 318, 2,2 ЦРНОГОРСКА БАНКА.

ОБЈАВА

Сагласно одборском рјешењу од 27. ов. мјесеца, број 376., ставља са до знања, да ће потписана Управа на дан 24. априла ове године, продавати у својој канцеларији, на јавној лиценцији копање и изразу депозита за водовод на Ријеци.

Депозит ће бити дугачак 10 метара, широк 5, а дубок 4 метра.

Лебљина зидова има бити 50 ц.-метара. Дно истог треба да буде израђено циментом, дочијем површина армираним циментом, којег радња мора бити довршена најдаље до 1. јуна ов. год.

Лиценцанти морају имати кауције у готовом новцу или непокретности 2000 перпера, а са ближим контрактским условима могу се упознати раније 10 дана, од дана продаје, као и на сами дан продаје, када ће се уступити понудиоцу најниже цијене.

Број 391.

Ријека, 28. марта 1911. год.

Управа Варошке Општине,

Предсједник, Петар Краљевић.

Р. 127, бр. 326, 2,2

КУЋА се даје под афит, у улици Баја Пивљанина, модерно по новом плану уређена, а за Хотел најудешенија.

Има 25 одјељења са подрумом и кужином; може бити готова за становање на 15. маја ове године.

Ко би је желио узети, нека се за услове обрати:

Пајовићу и Далчевићу,

Р. 53, бр. 338, 1,1 Цетиње, Катун. улица бр. 35.

Д-р. Р. Куслев

ЗУБНИ ЛЕКАР

Стављам на знање публици, да сам отпочео рад на Вир-Пазару, гдје ћу се бавити кратко вријеме. Р. 21, бр. 325, 2,3

НАБАВКА ГРИБА За цеклинске риболове лиценцираће се на Ријеци трећи дан Ускрса ове године.

Одбор за цеклинске риболове.

Р. 18, бр. 273, 3,3

ОГЛАС. Из слободне своје руке продајем: 30 рала земље у једном комаду, прве врсте, у оплот заграђено; уз то има два листобера веће горе; кућа у клас добро израђена, једнокатна, 20 лаката, тиглом покривена, око куће неколико шљива и мурава. Ово имање налази се у Косовом Лугу до ријеке Сушице, (звано мјесто Странићи). Продајем и мој припадајући дио у Добру воду. Цијене су умјерене. Сигурну купцу дао бих на чекање кроз неколико година.

Ко би желио купити ово имање, нека се обрати потписатоме.

Ђурицац — Бјелопавлићи, 20. марта 1911.

Р. 83, бр. 298, 3,3 Милош Ј. Драговић.

КОМАТ ДОБРЕ ЗЕМЉЕ од четири рала, у Барине на Доње поље, ниже куће Илије Милова Љубовичанина, до колског пута, код Ублова, продаје Одбор браства Иванишевића.

Обратити се г. Перу Милову Иванишевићу. Цетиње.

Р. 33, бр. 309, 3,3 Одбор.

П. п. број, 1360 10,20

